

У рамках започаткованої у 2018 році в Інституті слов'янської філології Зимової школи з україністики 8-го березня в Університеті Людвіга-Максиміліана у Мюнхені відбулася відкрита дискусія за підсумками роботи Восьмої Міжнародної науково-практичної Інтернет-конференції “Діалог мов – діалог культур. Україна і світ”. Автор найкращої доповіді, якого було обрано за результатами незалежного оцінювання, підсумками дискусій та актуальністю теми доповіді, отримав запрошення до участі в ній.

Сергій Цікавий,

доцент кафедри теорії та історії української і світової літератури
Донецького національного університету імені Василя Стуса

Пропонуємо до Вашої уваги звертання пана Сергія Цікавого до організаторів і учасників конференції та його враження від перебування у столиці Баварії:

Шановні організатори Конференції!

Дуже дякую вам за ще один рік поважного заходу “Діалог мов – діалог культур”.

Я вперше беру участь в роботі конференції, однак восьмий поспіль щорічний форум українознавців став для мене взірцем принциповості, наполегливості та організаційної чіткості. Щиро вдячний вам за розуміння потреб наукового середовища, увагу до кожного учасника та забезпечення демократичного фахового обміну думками.

Дякую вам за натхнення на нові досягнення, за заохочення щороку збиратися в Мережі задля обміну цікавими україністичними студіями, за ідеї та – окремо – за розуміння: ми не самі по собі, ми не атоми в порожнечі, ми спільно працюємо над проблемами української гуманітаристики.

Дозвольте побажати вам успіху в царині організаційного, наукового просування українського Слова. Хай примножуються ваші можливості і досягнення на нашому спільному науковому полі!

Шановні учасники Конференції!

Від щирого серця дякую вам за підтримку моєї доповіді. Для мене велика честь здобути визнання в рамках такого представницького та поважного форуму, поміж визначних, актуальних та високопрофесійних доповідей. Я сприймаю вашу довіру як інтерес до явища української фантастики та попит на її осмислення. Ми з вами разом дбаємо про комплексність, цілісність охоплення

феномену українського, і література надзвичайного, література вимислу – це важлива цеглина в нашій спільній будівлі. Дослідження мрій, прогнозів, страхів і побоювань, виражених у формі небувалого – ось про що йдеться мені, і я радий, що ви розділили зі мною цей інтерес.

Дозвольте ще раз подякувати вам – на цей раз уже не за вибір, але за натхненні дні спільної роботи, за цікаві питання, плідні дискусії та честь бути з вами разом. Це був насправду незабутній досвід.

Наш світ більшає. Сучасні технології поволі, але владно розмикають обмежені наукові кола, змушують дивитися на дослідницьку працю ширше, звиряти годинники не тільки зі своїми колегами, але й із науковцями, що живуть за тисячі кілометрів. У світі Інтернету все менше лишається місця герметичним студіям, а відтак – наш світ більшає через діалог. “Діалог мов – діалог культур” – символічна назва для Інтернет-конференції, що дає можливість побачити нові обрії. Це справжнє випробування, міцний тест на життєвість власного наукового пошуку, можливість поглянути ширше на свій предмет, перевірити, чи є попит на проблему, отримати питання, над існуванням яких не замислювався ніколи в житті.

Я вдячний організаторам конференції за кожну сходинку на цьому шляху, який розпочався для мене з реєстраційної форми учасника 24 червня 2017 року. Я тоді й уявити не міг, що ці кілька рядків – лише сходинка драбини, що приведе мене в осередок європейської освіти – Університет Людвіга-Максиміліана у Мюнхені. Кожна наступна сходинка була вищою: строгі вимоги до оформлення, жорсткий часовий формат, високий темп обговорення доповідей... Я втягнувся у цей ритм добре відлагодженого механізму, і хоч у той час саме готувався до стажування, але знаходив час, аби прочитати доповіді, поставити питання й відповісти на ті, які поставили мені.

Моя тема – це українська фантастика. І найбільш фантастичним припущенням була для мене перемога в голосуванні за кращу доповідь. Можливість побувати в Університеті Людвіга-Максиміліана, прочитати лекцію

з улюбленої теми, шанс побачити древню столицю Баварії й торкнутися історії. І, що цінніше, – побачити наживо людей, які живуть українським словом в Німеччині. Українознавча конференція, зимова школа, спільні проекти з консульством України – потиснути руки тим, хто тягне таке на собі – велика честь. Не архітектура, навіть не приголомшливі собори Мюнхена справили на мене найбільше враження, ні, а насправду подвижницька діяльність доктора Олени Новікової, директора Інституту славистики проф. Ульріха Швайера, старовинні коридори будівлі університету на Гешвістер-Шолль-Платц, 1, уважна й допитлива аудиторія, цікаві питання – такий мій скарб, вивезений із триденного перебування в Мюнхені.

Я гордий можливістю представити свій переміщений у Вінницю заклад, Донецький національний університет імені Василя Стуса, на такому рівні. Пишаюся новими знайомствами, можливістю познайомити німецьких слухачів із переднім краєм української фантастики,

Перша конференція з таким неймовірним призом, перше запрошення за кордон із моєю рідною темою, перший досвід читання лекції англійською. А на дозвіллі – древнє місто, його Англійський сад, його величні собори, широкі вулиці та органний концерт в церкві Санкт Міхаель. Неймовірні “перші” досвіди, які назавжди відтепер зі мною.

Фантастика – це мистецтво фантазії. Це наші страхи, наші мрії, це ми самі в неймовірних умовах, це долання й горіння, це прагнення бачити самих себе інакше – кращими, ніж ми є чи гіршими, аніж хотіли би бути. Я мав насправду фантастичний досвід, здобув натхнення й віру в правильність обраного шляху.

Дякую, LMU!

Щиро дякую, дорогі колеги-україністи!

І до нових зустрічей!

